

Божият съд над Египет и над Вавилон

Пасажи от Писанията: Ер. 46:2-28; 50:1, 8-16;
51:6-9, 24-25, 28-37, 44-45, 58-64

- I. Книгата на пророк Еремия представя една картина на Божията намеса в наказанието и осъждането на народите, типизиращи различни аспекти на света – 46:2; 47:1; 48:1; 49:1, 7, 23, 28, 34; 50:1:**
- А. В говоренето си относно народите, Еремия споменава първо Египет (46:2-28), и накрая Вавилон (гл. 50–51):
 - 1. Това показва, че в Божиите очи светът е първо египетски, и след това вавилонски.
 - 2. Съгласно картината в книгата на пророк Еремия, последният народ, който бива осъден, е Вавилон. Когато Бог извърши съда Си над Вавилон, Неговият съд над народите ще приключи.
 - Б. За осъществяването на Божията икономика църквата, Божиите новозаветни избраници, трябва да бъдат отделени от света и от всички негови аспекти – Йн. 17:14, 16; Римл. 12:2; 1 Йн. 2:15-17.
- II. В Еремия 46:2-28 се говори относно Божия съд над Египет:**
- А. Египет типизира света, зает с изкарването на прехрана и с удоволствията, с помощта на който Сатана, владетелят на света, типизиран от фараона, който е владетелят на Египет, занимава и узурпира хората, избрани от Бога за Неговата икономика – Бит. 12:10; 41:57–42:3; Чис. 11:4-6; Евр. 11:25; Йн 12:31:
 - 1. Египетският народ символизира царството на тъмнината, властта на тъмнината – Кол. 1:13; Мт. 12:26.
 - 2. Светът не е източник на наслада, а място на тирания. Всеки аспект на света е вид тирания – Гал. 4:8.
 - 3. В света Сатана държи Божиите избрани и предопределени за изпълнението на Божията цел хора под властта на своята узурпираща ръка – Еф. 2:2; Лк. 13:11-12:
 - а. Едно е да съществуваме, но да съществуваме за божествената цел е нещо напълно различно – Рим. 8:28; Еф. 1:11; 3:11; 2 Тим. 1:9.
 - б. Сатана така е узурпирал хората, че те се интересуват единствено от своето собствено съществуване. Те въобще не се интересуват от Божията цел в своето съществуване – Мт. 6:25, 31-33.
 - 4. Един от аспектите на Божията цел в нашето призоваване е да ни употребява за извеждането на други хора от узурпирането и тиранията на Сатана и света – Деян. 26:18; Еф. 3:9.
 - Б. Светът е една зла и покварена система, която е систематично организирана от Сатана – 1 Йн. 2:15-17; Як. 4:4:
 - 1. Бог създаде човека да живее на земята за изпълнението на Своята цел, но Божият враг Сатана образува една враждебна на Бога светска система на тази земя, с цел да узурпира създадените от Бога човечи. Чрез тази система той систематизира хората с култура, образование, индустрия, търговия, развлечения и религия – Еф. 3:11; Бит. 1:26-28; 2:8-9; 4:16-24.
 - 2. Всички земни неща, особено тези, които са свързани с човечеството, както и всички неща във въздуха, са систематизирани от Сатана в неговото царство на тъмнината, с цел да занимават хората и да им пречат да извършват Божията цел, и да ги отвлечат от наслаждението на Бога – 1 Йн. 2:15-17.
 - 3. Светът е против Бога Отца, нещата в света са против Божията воля, а онези, които обичат света, са врагове на Бога – стих. 15-17; Як. 4:4.
 - 4. „Целият свят“, сатанинската система, „лежи в лукавия“ – 1 Йн. 5:19:
 - а. *Целият свят* се състои от сатанинската светска система и от хората в света – падналото човечество

- б. Думата *лежи* обозначава пасивното присъствие в сферата на узурпирането и манипулацията на лукавия. Целият свят и хората в него лежат пасивно под узурпиращата и манипулираща ръка на лукавия Сатана.
 - в. Старогръцката дума, преведена като „лукав“ в 1 Йн. 5:19, обозначава човек, който е зловреден, злонамерен, който влияе на другите и ги кара да са зли и порочни. Сатана, дяволът, в когото лежи целият свят, е именно един такъв лукавец.
5. Сатана използва материалния свят и нещата в него, за да може в крайна сметка да оглави всичко в царството на Антихриста. По онова време светската система ще е достигнала своя зенит и всяка нейна част ще се разкрие като антихристиянска – 2 Сол. 2:3-12.
6. Сатанинската зла световна система, царството на тъмнината, бе осъдена чрез Христовата работа на кръста – Йн. 12:31-32; 16:11:
- а. Чрез Своята смърт на кръста в подобие на греховната плът, Господ унищожи Сатана, който се намира в човешката плът – Римл. 8:3; Евр. 2:14.
 - б. Осъждайки Сатана по този начин, Господ също така осъди света, който е свързан със Сатана – Йн. 16:11.
 - в. Чрез издигането на Господа на кръста светът бе осъден и неговият владетел Сатана бе изхвърлен – 12:31-32.

III. В 50-та и 51-ва глава на Еремия се говори за Божия съд над Вавилон:

- А. Вавилон води началото си от споменатия в 10-та глава на Битие Вавилон – Бит. 10:8-10:
- 1. Във Вавилон Сатана накара човечеството да се разбунтува против Бога, да се покланя на идоли и да издигне човешкото его. Ето защо Вавилон бе началото, източникът на човешкия бунт против Бога, на човешкото идолопоклонство и на човешкото себевъзнасяне – 11:1-9.
 - 2. Този първи Вавилон продължи съществуването си в по-късния Вавилон, който от Божия гледна точка представлява завършеността на човешкото управление – Ер. 50:1; Дан. 2:32-34:
 - а. Вавилонският цар Навуходоносор дори бе отъждествен със Сатана като негово въплъщение – Ис. 14:4, 11-15.
 - б. Вавилон разруши святия Божи град и святия Божи храм и отведе в плен Божия свят народ и съдовете на Божия храм – 2 Лет. 36:17-20.
- Б. В 17-та и 18-та глава на Откровение възстановената Римска империя е наречена Вавилон Велики и се състои от два аспекта – религиозен и материален:
- 1. В 17-та глава на Откровение е разкрит религиозният Вавилон – вероотстъпническата Римокатолическа църква:
 - а. В Божиите очи Римокатолическата църква, която е запазила много от практиките на юдаизма и е усвоила голяма част от езическите обреди, е Вавилон.
 - б. Блудницата в 17:1 е вероотстъпническата Римокатолическа църква.
 - в. Тъй като Бог мрази вероотстъпническата църква, в началото на голямата скръб Той ще накара Антихриста и неговите десетима царе да унищожат Римокатолическата църква – стих. 16-17.
 - 2. В 18-та глава на Откровение е разкрит материалният Вавилон – град Рим:
 - а. В 17-та и 18-та глава на Откровение двата аспекта на Вавилон – религиозният и материалният – са смесени в едно:
 - 1) Блудницата в 17:16 обозначава религиозния Вавилон, символизиращ Римокатолическата църква, а жената в 18-ти стих обозначава материалния Вавилон, символизиращ Рим.
 - 2) Тъй като Вавилон Велики се състои от два аспекта, това означава, че за да излезем от нея, ние трябва да излезем както от религиозния Вавилон, така и от материалния Вавилон – 18:4.
 - б. Материалният Вавилон – Рим – ще стане омразен в Божиите очи, защото е източник на дяволската политика и дяволската религия – стих. 6-8, 20-24.
 - в. В качеството Си на друг Ангел, Христос ще освети цялата земя, за да унищожи с голямата власт Си Вавилон Велики – град Рим – стих. 1-2.
- В. Принципът на Вавилон се състои в смесването на човешките неща с Божието Слово, и в смесването на плътските неща с духовните неща – 17:1-5:

1. Вавилон е едно смесване на Божиите неща с идолските неща:
 - а. Вавилонският цар Навуходоносор изгори Божия дом в Ерусалим и занесе съдовете му за поклонение на Бога във Вавилон и ги постави в храма на идолите си – 2 Лет. 36:6-7; Езд. 1:11.
 - б. В Новия Завет тази смес се уголемява и нараства в образа на Вавилон Велики – Откр. 17:3-5.
 2. Трябва да излезем от всяка ситуация, в която човешката сила е смесена с Божията сила, където човешката способност е смесена с Божията работа и където човешкото мнение е смесено с Божието слово – 18:4, бележка 1.
- Г. Вавилон Велики ще претърпи две падения – падението на религиозния Вавилон и падението на материалния Вавилон – 14:8; 18:2:
1. Падението на религиозния Вавилон ще се случи в началото на голямата скръб – 17:16-17.
 2. Падението на материалния Вавилон ще се случи в края на голямата скръб – 18:2, 21.
 3. Хвалението в 19:1-4 е свързано най-вече с падението на религиозния Вавилон, а не с падението на материалния Вавилон, защото в Божиите очи религиозният Вавилон е помразен от материалния Вавилон.
- Д. Бог ще осъди Вавилон до такава степен, че от него няма да остане нищо във вселената:
1. Както Исаия, така и Еремия пророкуваха, че след като Вавилон бъде унищожен, той никога повече няма да бъде възстановен – Ис. 14:22-23; Ер. 50:39; 51:62.
 2. Когато в края на вековете Бог унищожи религиозния Вавилон и политическия Вавилон, това ще бъде краят на съда над Вавилон, за който се пророкува в 50-та и в 51-ва глава на Еремия.
 3. Вавилон Велики ще бъде унищожен, премахнат от земята и хвърлен в огненото езеро, а Новият Ерусалим ще бъде въведен като главен център на Божието вечно царство в новото небе и новата земя – Откр. 11:15; 21:2, 10-11.